

ЧЕРВЕНИЯТ КОН ОТ ОТКРОВЕНИЕ!

Дейвид Уилкерсън
11 Април 1994

Да запазиш Божия мир в трудни времена

„И нека в сърцата ви царува Божият мир, за който и бяхте призовани в едно тяло; и бъдете благодарни“ (Колосяни 3:15). Този стих съдържа невероятна заповед. Цялото Христово тяло е било призовано от Бог да позволи на мира Му да царува и управлява сърцата, умовете и телата им!

Божият мир трябва да бъде арбитърът в нашия живот, седящ като господар над всичко. Ако има време, в което този призив трябва да бъде издигнат, това е днес, в този час на смут и хаос! Откровение 6:4 говори за червен кон, преминаващ по цялата земя със задача: „... и на яздещия на него се даде да вдигне мира от земята, така че хората да се избият един друг; и му се даде голям меч“ (Откровение 6:4).

Човекът на червения кон препуска през целия свят в този момент, отнемайки всичкия мир с кървавия си меч! Той премина през Съветския съюз и помете всичкия мир там!

През последните няколко години сме свидетели на тоталния разпад на безбожната комунистическа империя, но сега червения кон препуска и там има етнически войни, хаос, борби, бъркотия.

В бившата съветска република Грузия военните групировки нямат милост. Бяха бомбардирани три пътнически самолета и отнети стотици животи.

Вече няма Югославия!

Червеният кон премина през тази някога мирна страна, превръщайки я в бушуващ ад от етнически войни и полемики. Босна, Сърбия и Хърватска се разделиха, превръщайки се в пъкъл от омраза, страх и кръвопролитие. Убиват и похищават хиляди без съвест.

Мирът изчезва в ЮАР, Източна Африка, Сомалия, Корея, Ирландия и в страни, за които почти не сме чували!

Червеният кон препуска през тези нации, краде мира и оставя единствено война.

„Надявахме се на мир, но нищо добро; време на изцеление, но, ето — ужас“ (Еремия 8:15).

Възлюбени, всичко това е изпълнение на Откровение 6:4! Червеният кон е бил освободен и навсякъде, където премине оставя етнически дух на омраза – расови войни!

Католици срещу протестанти в Ирландия, сърби срещу хървати, мюсюлмани срещу християни, бели срещу черни, черни срещу азиатци. Нации, които живееха в мир с десетилетия, днес са се отдали на безогледна омраза, убийства и сеч! Кой някога си е помислял, че ще доживеем да видим такъв ден на насилие и кръвопролития?

Но онова, което ме изумява най-много е, че толкова много американци – сред тях и християни – реагират самодоволно и гледат на Америка като на „остров на мира“. Казваме си: „Бог никога няма да дойде в Америка, за да ни отнеме мира!“

Истина е, че Америка е пристанище на мир в бурния свят. Бреговете ни са непробиваеми крепости, които чужда войска не може да докосне. Хора от целия свят идват тук, за да спасят парите и семействата си. Но всичко това скоро ще свърши!

Червеният кон е на свобода, и отнемайки мира от света няма да пропусне безбожна Америка!

През изминалата година чух пръхтенето и тропота на червения кон. Той препуска с вятъра, насочил се към бреговете на Америка, и е на път да мине през градовете ни, отнемайки мира и реда!

С каква власт казвам това ли? С тази на Божието Слово!

„Мир няма за безбожните, казва ГОСПОД“ (Исаия 48:22).

Дори най-либералните хора днес признават, че Америка е станала зла, безбожна нация. Никой не може да си обясни объркването, настъпило в нашето общество. Червеният кон от Откровение вече препуска! Мирът е на път завинаги да бъде отнет от нас, а на негово място ще има кървав меч! Растящ дух на омраза и убийства ще вземе контрол. Градове ще горят, оръжия ще гърмят, бунтове и кръвопролития ще изпълнят улиците. Америка ще се превърне в кървава военна зона!

Преди няколко години пророкувах, че в близко бъдеще Ню Йорк ще бъде осветен от над хиляда пожара. Днес, всеки път, когато погледна през прозореца на апартамента си, виждам тези пожари в съзнанието си! Мога да помириша дима и да чуя препускането на червения кон! Повечето християни не обичат да слушат такива неща, не искаме повече „мрак и гибел“. Твърде разстройващо е, твърде плашещо. Предпочитаме да се излегнем пред телевизора необезпокоени.

Но това е насилието, за което Библията ни казва да се подготвим!

Целият ни светоглед ще се промени. Начинът, по който се молим, мислим, всичко ще бъде различно. В нации, в които мира е бил отнет винаги следват драстични промени!

Само преди три години най-големия проблем на Югославия беше как да увеличи броя на туристите в страната, която се възстановяваше след години изостаналост, подготвяйки се да влезе в 21 век с растящо производство и търговия. Туристите се молеха да посетят многото ѝ мирни, старинни морски курорти. А сега Югославия е във война. По улиците има кръвопролитие, а всеки ден по новините съобщават за ужасни похищения и убийства!

Всичко в Югославия се промени! Хората там вече не се занимават с това да строят заводи, да увеличават туризма, да се пенсионират и подобряват домовете си. Не – внезапно, само за една нощ в страната им настана смут!

Сега мислят единствено как да оцелеят – къде да намерят достатъчно храна за следващия ден, как да прекосят четири улици, за да вземат вода без да ги убият снайперистите, как да преживеят още една седмица без съпругата или дъщеря си, жестоко изнасилени. Цялото им мислене се е променило, защото целия им мир бе отнет!

В Америка идва време, когато няма да мислим по този материалистичен, алчен начин!

Скоро християните няма да мислят за материални облаги, по-добър зъболекар, по-добри училища, кредитни карти, молове, ваканции, психология за това „как да се справим“. Вместо това ще си мислим: „Къде мога да изпратя децата си, за да ги предпазя от тези кръвопролития? Дали някой луд няма да дойде да подпали блока ни? Имаме ли достатъчно храна за седмицата? Моля те, Господи, какво ще правя?“

Вече няма да се притесняваме за психиката, егото, лукса и депресиите си. Няма да се молим: „Господи, дай ми благодат тази седмица, за да се справя с децата си и техните проблеми.“ Не, ще мислим чисто и просто за оцеляването си! Ще мислим за тоталният разпад на нацията под Божието наказание!

Америка вече е преживяла една гражданска война между Севера и Юга, която президента Линкълн нарече „Божий съд“! Но сега сме изправени пред друга гражданска война, която няма да се случи в някое спокойно място като Гетисбърг, но между нас – в големите градове като ню Йорк, Маями, Чикаго, Лос Анджелис, Бостън, Хюстън, Далас, Детройт, Сейнт Луис, Сан Франциско, Денвър. И кръвопролитие ще надхвърли представите ни!

Но дори и при всичката тази бъркотия, която ни предстои, искам да ви уверя в едно нещо:

Без значение какво се случва с Америка или народите по света, няма сила в ада, която може да ти отнеме Божия мир, който чрез Исус Христос е в душата ти!

Божии хора ще бъдат управлявани от мир. Червеният кон и ездача му никога не могат да те ограбят от мира, който Той е поставил в сърцето ти!

„И нека в сърцата ви царува Божият мир, за който и бяхте призовани в едно тяло; и бъдете благодарни“ (Колосяни 3:15).

Защо Бог заповяда на ранната църква да позволи мира Му да управлява сърцата им? Защото Той знаеше какво предстои и искаше да ги подготви! Само след няколко години внезапно щеше да ги връхлети невероятна бъркотия. Щяха да бъдат измъчвани и преследвани. Щяха да преживеят трудни времена, загубата на домовете си, изземването на всичките си земни блага, атаки от зли хора, които да си мислят, че правят услуга на Бог като ги убиват. Бог ги предупреждаваше, подготвяше ги: „Ще бъдете заземени в мира Ми, защото само той може да ви преведе през невероятните промени, които предстоят!“

„...Бог на мира ще бъде с вас“ (Филипийци 4:9).

В този момент фалшив мир преминава през църквите в Америка – мир, който ще се изчерпи в трудните времена, които предстоят. Това е фалшивия мир на твърдоглавите, заслепени от грях християни! Моисей нарече такива вярващи „ласкаещи сърцата си“, което означава, че мамят себе си. Той предупреди Израел, че върху всички зли, непокорни Божии деца, които ходят в идолопоклонство, ще дойде проклетие. Той каза, че те ще замазват грешните си пътища с чувство на фалшив мир: „И когато чуе думите на тази клетва, да се ласкае в сърцето си и да каже: Ще имам мир, ако и да ходя в закоравяването на сърцето си! — за да погине напоеното заедно с жадното“ (Второзаконие 29:19).

Тук Моисей описва Божие дете, което е решило да задоволи похотта си за зло! То намира уютна доктрина, която му казва, че е добре, че все още е спасен, че е свързан с небето, въпреки че се отдава на греховете си. Той си казва: „Мога да правя каквото си искам без да губя мира в сърцето си.“

Неотдавна ми се обади една посветена Божия жена. Помоли да се молим за онова, което се случваше в църквата ѝ. Младежният лидер бил паднал в грях, а главния пастор отказвал да го освободи. Родителите молели служителя да не позволява на този млад мъж да преподава на децата им. Но пасторът отказал, като освен това внесъл някои обезпокоителни промени в църквата. Направил я „приятелска“ за външни хора. Сега тя провеждала кънтри вечери, танци, всевъзможни мероприятия, с които да привлича хора. Той дори проповядвал за това, че християните са прекалено сериозни: „Време е да се смеем! Деца, спрете да наблягате толкова много на уроците. Избягайте понякога от училище, нарушете някои правила!“

Теорията на този пастор била, че никога не можеш да изгубиш спасението си. Без значение какво вършиш, ти си изкупен! Той и жена му посещавали киносалони за порнографски филми и ги препоръчвали на събранието. Той варосва греховете на хората с уверението: „Ти си ОК“. Дяконите можели да пият, пушат и да спят където си искат в събота вечер, а в неделя сутрин да дадат дарение с мисълта: „Всичко е наред.“ Този компрометиран пастор е заслепил събранието си за греховете им! Той им продава фалшив мир, който кара младите да си мислят, че могат да пият, взимат наркотици, да спят един с друг и въпреки това да бъдат спасени! Той ги обрича на смърт, приспивайки ги!

Целият фалшив мир в Америка ще се сгромоляса!

Когато червеният кон запрепуска из Америка, когато градовете ни започнат да горят, развихрят се расови размирици, войската и танковете се изсипят по улиците – всички фалшиви надежди ще се изпарят! Мислите ли, че тогава някой фалшив мир ще устои? Не! Всеки действащ лъжепророк ще трябва да се скрие! Хората няма да ги слушат повече, когато викат по телевизията: „Изпратете ми 100 долара!“ Напротив, те ще чупят телевизорите си от яд към подобна глупост!

Проповедници, които са стояли на амвона и са казвали: „мир и безопасност“, ще видят как църквите им се разпаднат! Отчаяни мъже и жени ще се изправят наред събранията, плачейки: „Пасторе, какво става? Ти не ни каза, че ще се случи това. Какво казва Библията?“ Но той няма да знае и хората ще се нахвърлят върху него, викайки: „Ти ни излъга!“

Днес целият свят е насочил погледите си към Русия и не може да повярва на очите си какво се случва там. Но скоро света ще погледне към Америка и няма да вярва на онова, което вижда и чува! Бог казва: „Ще направя такова невероятно нещо, че ушите им ще писнат! Ще се изправят и ще кажат: „Какво става?“

В Европа посланието вече е: „Не отивайте в САЩ – там ще ви убият!“ Новините в Берлин крещат: „Кървава Америка!“

„Лондон сън“ пише: „Страна на насилието! Американски убийци!“ Поради целият шокиращ хаос хората ще извикат: „Къде отиде мира, безопасното място? Америка беше последната ни надежда. Къде да намерим мир сега?“

Но мир няма да има! Библията казва, че върху света ще дойде „внезапна погибел“ (1 Солунци 5:3)!

Искам да ви покажа какво означава да позволите на Божия мир да управлява сърцето ви в трудни времена. Святият Дух ми обърна внимание върху следните две неща:

1. Не се безпокой, когато Бог не отговаря бързо на молитвите ти!

„Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога с благодарение; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус“ (Филипяни 4:6-7).

Когато наскоро препрочетох този пасаж, забелязах нещо, което досега не бях виждал. В него Павел казва да спрем да се притесняваме, да отидем при Бог с молитва и молба и да Му благодарим за отговора. Но той не казва нищо за получаването на някакви отговори, на слово на водителство, освобождение, чудеса, изцеления. Вместо това Павел казва, че получаваме дар – дарът на Божия мир!

Бог отговаря на всичките ни молитви и молби с дара на мира Си: „... но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога с благодарение; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус“ (стихове 6-7).

С други думи, първия отговор на Бог на молитвите и повика на сърцето ни е мирът Му! Всички молещи се хора имат това общо нещо: без значение колко зле се чувстват, когато отиват в тайната си молитвена стаичка, те излизат от там пълни с мир! Виждате ли, Бог е ограничил Себе Си със Собственото си управление. Това е известно като Божието провидение. Той върши неща тук и там, подготвяйки сърцата на хората и ръководейки събитията. Но докато провидението Му изработва отговора на молитвата ти, Той казва: „Ще ти дам не онова, от което си мислиш, че се нуждаеш, а онова, от което знам, че се нуждаеш – мир на ума и сърцето!“

Повечето молещи се християни ще ви кажат, че все още очакват отговора на много от молитвите си. Може да са се молили сериозно, горещо, с пост и плач, не само месеци, но и години, а все още да нямат отговор! Но чакат в мир, напълно убедени, че Бог работи, и че ще отговори в Неговото време и по Неговия начин.

Много от нас се борят с Господ в молитва. Умоляваме Го с плач и сълзи, блъскаме по небесните порти, изискваме всяко обещание. Но когато дните, седмиците и месеците започнат да се изнизват, ние започваме да се чудим: „Защо не ми отговаряш, Господи? Кое блокира молитвата ми? Какво съм направил, за да те наскърбя или разсърдя?“

Истината е, че Бог вече ни е казал: „Ето мирът Ми, който превъзхожда всеки ум! Вземи го и му позволи да управлява сърцето ти, докато Аз изработя останалото за твое добро!“ Ние трябва да стоим в Божия мир докато Святия Дух изработва обещанието Му!

Апостол Петър казва, че Бог ни е обещал „...нови небеса и нова земя, в които обитава правда“ (2 Петър 3:13).

Вярваш ли, че това ще се случи? Ще удържи ли на думата Си Бог? Да, ще удържи! Но все още не се е случило и до тогава ние трябва да чакаме в мир, а не в отчаяние: „Затова, възлюбени, като очаквате тези неща, старайте се да бъдете намерени от Него в мир, чисти и непорочни“ (стих 14).

Често викаме: „О, Господи, говори ми! Ти каза, че овцете Ти познават Твоя глас и аз трябва да чуя слово от Теб. Няма да помръдна, докато не ми проговориш!” Ние чакаме ли чакаме този тих и спокоен гласец да ни проговори, а Той вече го е направил, но ние не сме го разпознали!

Книгата Осия описва това. Бог му каза: „Ефрем... не познаха, че Аз ги изцелявах” (Осия 11:3). В този пасаж Ефрем са истинския Божий народ. Законът казваше: „Аз отговорих на народа Си, но те не разбраха! Чух плачът им и им дадох мира Си!”

Истината е, че вече нямаме оправдание да си тръгваме от молитвената стаичка разочаровани и жадни! Може да кажеш: „Молих се толкова дълбоко. Бях готов, отворен, но нищо не чух!” Да, чул си! Чу „... Моя мир ви давам...” (Йоан 14:27).

Той те изцери, но ти не го позна! Даде ти мир, а ти не му се зарадва! Излезе от стаичката и му позволи да се разсее във въздуха, защото не го прие!

Дръж се за Неговия мир и му позволи да царува и управлява в сърцето ти!

2. Трябва да престанеш с някои неща преди мирът Му да може да те управлява!

Ако искаш Божият мир да царува в живота ти, трябва да оставиш някои неща:

- Трябва да престанеш да се опитваш да разбереш как Бог ще направи всичко.
- Трябва да спреш да се притесняваш и страхуваш : ”Не се безпокойте за нищо...” (Филипийци 4:6).
- Трябва да престанеш да казваш на Бог какво мислиш, че е добре за теб.
- И най вече – трябва да спреш да мислиш, че си неудачник; спри да си мислиш, че не си угоден на Бог!

Един от най-ефикасните капани на Сатана, с който краде мира на християните е да ги убеди, че трябва да се борят в плътта, за да угодят на Бог. Той непрекъснато ме атакува с това!

Понякога, когато се нуждая от тихо място за молитва, влизам в колата си и карам два часа към хълмовете на Пенсилвания. Неотдавна бях там и гледайки зелените поля и гори, хвалех Бог и се радвах се на присъствието Му. Но понякога ме удря мисълта, че не правя нищо за Господ!

Моля се: „Господи, не върша нищо за царството Ти. Всичко, което правя е да се моля, да получавам послания за проповеди и да ходя на църква, за да проповядвам. Целият свят отива в ада, а аз не правя нищо за Теб!”

Спохождали ли са ви някога подобни мисли? Правите всичко, което можете, за да угодите на Господ, но въпреки това не се чувствате святи. Аз почти никога не се чувствам свят. Това е така дори и в най-добрите ми моменти, дори когато проповядвам под помазанието на Духа!

Ще кажете: „Ти ли, брат Дейв? Ти понякога чувстваш, че не правиш много за Бог?“ Да! Дяволът идва и ни кара да се чувстваме недостойни, непълноценни и губим мира си, предавайки се на тези ужасни чувства!

Чуйте молитвата на Павел за нас: „И нека Бог на надеждата ви изпълни с всякаква радост и мир във вярата, така че да се преумножава надеждата ви чрез силата на Светия Дух“ (Римляни 15:13).

Павел казваше: „Трябва да бъдеш изпълнен с надежда, радост и мир докато ходиш с Исус!“ Може да кажеш: „Искам да ходя по този път, пълен с надежда, радост и мир. Искам винаги да бъде изпълван, както каза Павел. Но как?“ Мисля, че Божият мир не може да дойде в нас в пълна степен, докато не спрем да гледаме на Отец само като на наш Съдия, и докато не Му позволим да бъде за нас онова, което иска най-много! Той ни казва в Словото Си какво е Неговото желание: да бъде любящата ни бавачка!

Бог описва Себе Си по този начин в Осия: „И Аз научих Ефрем (Израел) да ходи, като го хващам за ръцете му; но не познаха, че Аз ги изцелявах“ (Осия 11:3).

В оригиналния текст този стих казва: „Аз дойдох при тях в отчаянието им и нежно се грижих за тях в нечисти, неравни места. Държах ги в ръцете Си като бавачка!“ Но Библията казва, че Ефрем беше „...замесен в отстъпление от Мен...“ (Осия 11:7). Тук думата „замесен“ означава „стоя в напрежение, в съмнение“.

Ефрем не беше убеден в Господната любов и нежност, и Бог каза на Осия: „Хората Ми се съмняват в любовта Ми към тях. Те не Ме познават и не са сигурни в нея!“

Така беше! Ефрем не можеше да повярва, че Бог все още го обича. Те бяха идолопоклонници, изпитваха съмнения и вероятно си мислеха: „Докарахме си Божия гняв. Грешихме доброволно и Той със сигурност ще ни съди!“ Но Бог каза: „Как да те предам, Ефреме... Сърцето Ми се преобърна в Мен, цялото Ми милосърдие се събуди“ (стих 8).

Каква любов и милост само! Бог копнееше за тях, казвайки: „Как мога да се откажа от вас? Да, преди ви бях ядосан. Да, вие сте непокорни и понякога Ме наскърбявате. Но все още си Мое дете и Аз те обичам!“ Възлюбени, Бог никога няма да се откаже от вас! Дори в този момент сърцето Му копнее за теб. Той се грижи за теб и бди над теб като бавачка!

Чуйте утешителните Му и изцерителни думи за вас: „Защото няма да се съдя с хората вечно и няма навеки да се гневя, защото духът им би примрял пред Мен, и душите, които Аз съм направил“ (Исая 57:16).

Господ казваше: „Няма да ви се ядосам. Ако всичко, което виждахте в Мен беше гняв, духът ви щеше да примре, защото би било твърде съкрушително за вас. Щяхте да бъдете изкушени да се откажете!”

„Заради беззаконието на алчността му се разгневих и го поразих, скрих лицето Си и се разгневих; а той отстъпнически ходеше по пътя на сърцето си” (стих 17).

„Бях ядосан за неуспехите ви. Изкарах гнева Си върху вас, но това не помогна. Вие просто продължихте в упоритите си пътища, съпротивлявайки се на предупрежденията Ми. Така че се скрих от вас!”

„Видях пътищата му и ще го изцеля, и ще го водя, и ще върна утехата на него и на скърбящите му” (стих 18).

„Виждам сърцето ти, знам всичките ти провали. Но също виждам, че плачеш поради греха си и копнееш за Мен. Въпреки, че се провали, не си се отвърнал от Мен и сега ще те изцера! Ще възстановя утехата в душата ти. Отново ще те водя!”

Питам ви: това звучи ли като че ли Бог се отказва от хората си, когато се провалят?

Не, никога! Той може да се скрие от теб за малко, може да излее гнева Си за известно време. Но Той каза: „С човешки възглед ги привлякох, с връзки на любов; и им бях като онези, които вдигат ярема от челюстите им и кротко им давах храна” (Осия 11:4).

Скъпи светия, може би сега ходиш в дълбоки води. Нямам предвид непременно изкушение или изпитания. Говоря за съкрушителни събития, които се стоварват върху теб и не можеш да ги разбереш. Ветрове и вълни от всеки вид те заливат, неща извън твоето разбиране. Те влизат в дома ти, църквата, работата ти – от всички страни. Но Бог иска да те изведе от всичко това! Той иска да възстанови духовното ти здраве! Ако всичко, в което можеш да вярваш сега е, че Той те обича, независимо от инатливите ти пътища, че те моли да Го видиш като твоята Божествена бавачка, това би било достатъчно!

Вярвай в добротата Му. Вярвай в любовта и милостта Му. Не Го обвинявай повече за това, че ти е ядосан и не ти говори. Обърни се към Него и кажи: „Господи, Ти си моята бавачка. Носи ме!” Нека мирът Му управлява в сърцето и целия ти живот.

Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1994 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Red Horse of The Apocalypse!](#) / [Червеният кон от Откровение!](#)